

PALÁST

„A HIT KAPUJA”

egyházközségi lelki nap
2012. október 13-án 14 órától
a templomban és a plébánián

A program közös szentmisével és vacsorával zárul. Mindenkit szeretettel várunk korosztálytól függetlenül! Ezzel a nappal nyitjuk meg plébániánkon a Hit évét. A részletes programot plakátokon illetve szórólapokon közöljük.

VENI SANCTE SPIRITUS!

Nemcsak Pünkösdkor, hanem a tanév elején is felhangzik a jól ismert ének: „Jöjj, Szentlélek Úristen...!” A bölcsesség, a tudomány és a jó tanács Lelkét kérjük tanulmányainkra és munkánkra. De hogy jön a képbe az Atya és a Fiú mellé a Szentlélek? Miért nem elég az Atya és a Fiú? Miért kell a Szentlélek? „Mire jó? Mire tudom használni? Mi javam származik belőle?” – ahogy azt manapság kérdezni szoktuk.

A kérdés megválaszolásához a Szentháromság titkából induljunk ki. Ha az Atya a teremtő és a létben tartó, aki szüntelen árasztja jóságát és szeretetét a világra, ha a Fiú az, aki ezt az öröktől fogva érkező szeretetet befogadja és ugyanakkor visszasugározza az Atya felé, akkor a Szentlélek nem lehet más, mint maga az Atya és a Fiú közti szeretet ill. annak „kölcsonössége”. A Lélek tehát kapocs, azaz kapcsolat.

Amennyiben megtapasztaljuk életünkben kapcsolataink gazdagságát, értékességét, valamiképpen a Szentlelket tapasztaljuk meg. Más szavakkal: ha ráérzünk a közösségekben (communio) „ízére”, azt éljük át, ami Istennek is lényege. Kilépünk magunkból, hogy a másiktól és a másiban találjuk meg önmagunkat.

Ha kapcsolatban vagyunk egymással, közösséget élünk meg egymás között, ez annyit is jelent, hogy az Egyházzal együtt az egység útját járjuk. A kapcsolat és közösség Lelke így válik az egység, az összetartozás Lelkévé. Ahogy Pál mondja: „Igyekeztek megtartani a lelki egységet a béke kötelékében. Egy a test és egy a Lélek, amint hivatásokat is egy reménységre szól. Egy az Úr, egy a hit, egy a keresztség” (Ef 4,3-5). Sosem szabad azonban elfelejtenünk, hogy

a kapcsolatokból és a közösségből megvalósuló egység sosem a mi művünk. Ajándék (donum), s mint ilyen Isten Lelkének műve. Mindebből az is következik, hogy a Lélektől született ember (vö. Jn 3,5-8) teret ad a másik életének, és igazságban előmozdítja annak szabadságát. Ezt is folytonosan tanulnunk kell, ezért is van szükségünk a Szentlélekre, aki „az igazság Lelke” is (Jn 14,17; 15,26; 16,13).

Ezzel érkezünk el a Lélek legtitokzatosabb jelenlétéhez életünkben. Ezt az apostol így fogalmazza meg: „Ahol az Úr Lelke, ott a szabadság” (2Kor 3,17b). Mindnyájunknak szükségünk van arra, hogy szabaddá váljunk minden hamis érdektől, biztonságtól, vágytól, mert ezek ugyan ideig-óráig tartó örömet jelentenek, de hosszú távon gúzsba kötnek. Ekkor éljük át igazán, hogy csak a Lélek által lehetünk szabadok: szabadok Istenre és az emberekre. Ennek a szabadságnak sokatmondó kifejezője, ha szeretettel (caritas) odafordulunk szegény, elnyomott, reménytvesztett, szükségét szenvedő embertársaink felé. Amennyiben tehát így cselekszünk, a Lélek működésének engedünk teret életünkben.

Összefoglalva tehát: azért hívjuk a Szentlelket a tanév elején, hogy tanulásunk, munkánk, kapcsolataink és közösségeink (communio) élővé és éltetővé legyenek; hogy mindig tudatában legyünk annak, hogy mindez nem a mi művünk, hanem ajándék (donum); s hogy így a szeretetben (caritas) folytonosan növekedni tudjunk, hiszen a szeretet a Lélek gyümölcse (Gal 5, 22). Talán Szent Ágoston fejezte ki mindezt a legszebben: „Ha tehát a Szentlélekből akartok élni, akkor tartsátok meg a szeretetet, szeressétek az igazságot, vágyódjatok az egységre, hogy eljussatok az örökkévalóságba!”

Zoltán atya

ISMERTETTÉK A HIT ÉVE PROGRAMJÁT - Június 21-én, csütörtökön a Szentszék sajtótermében mutatták be a hit évének programját. A sajtótájékoztatót felszólalt Rino Fisichella érsek, az Új Evangelizáció Pápai Tanácsának elnöke, valamint Graham Bell prelátus, a dikasztérium altitkára. A főpásztor bemutatta a hit évének logóját, amely egy hullámokon ringó bárkát ábrázol az Egyház jelképeként. A főárboc egy kereszt, amelynek vitorláit dinamikus jelekkel Krisztus IHS monogramja alkotja. A vitorlák mögött a napot láthatjuk, amely a monogrammal együtt az Eucharisziára utal.

Magyar Kurír

2012.július végén dr. Kiss-Rigó László megyéspüspök atya plébánosi áthelyezésekről, kinevezésekről döntött. Ez érintette a makói egyházközségeket is, ahol **Czank Gábor plébános** két éve végezte lelkipásztori teendőit. A fiatal atyát nagyon tisztelték hagyományápolása, szeretnék közvetlensége, támogatták közösségépítő tevékenysége miatt is. Őt kértük, kicsit „összegezze” makói éveit.

- Kicsit váratlanul jött mindenkinek ez az áthelyezés. Egy papnak, aki ereje teljében van, hosszú távú terveinek vannak egy-egy állomáshelyen, hogyan sikerül ezt feldolgozni, sokszor előlről kezdeni?

- Hazudnék, ha azt mondanám, hogy könnyedén. Egy pap véleményem szerint már a tanulmányi éve alatt felkészül arra, hogy hivatása nem egy adott településre szól, hiszen egy pap élet alatt jó néhány alkalommal kell költözködni. De mégsem könnyű mindent lezárva továbbállni, és ezt szerintem nem is kívánják meg tőlünk, papoktól. Az, hogy egy másik helységben kell tovább szolgálnom Istent és népét, nem jelenti azt, hogy az itt kialakult kapcsolatok, ismeretségek, barátságok is megszűnnek.

- Nem sok idő volt a két év, de arra mindenképpen elég volt, hogy felrúzd az egyházközséget és több mindent újra elindíts. Gondolok itt a zárándokutakra Radnára, a rózsafüzér-társulatra, a templombelső felújítására, szépítésére, az ifjúsági munkára, a régi szép szertartások felelevenítésére, a tanító prédikációkra. Felsorolni is nehéz. Mégis mit éreztél a legsikerültebbnek, hozzád legközelebb állónak ezek közül?

Magát a közösséget éreztem/érezem hozzám legközelebb állóhoz. Mindazt, amit felsoroltál, nehéz lett volna megvalósítani emberek nélkül. A makóiak szívesen fogadtak 2012 augusztusában és szívesen fogadták mindazt, ami az én meggyőződésem szerint kell egy egyházközség aktív életéhez, -kezdve a gyerekektől a rózsafüzértársulatig. Egy egyházközségben minden generáció ott-hon kell, érezze magát. Ha talán nem is mindig a legjobb, legkorszerűbb módszerekkel, de ezt szerettem volna megvalósítani.

- Felszentelésed óta több helyen voltál már, sok hívővel kerültél kapcsolatba. Milyenek láttál bennünket, makói híveket? Mik az erősségeink és miben kell változunk, vagy javulunk?

Mind mondtam, a makóiak nyitottak az újításra, új dolgokra. Ez nagyon jó, mert a papnak nincs megkötve a keze, amikor a „nálunk ez nem volt szokás”-ba ütközik. Az, hogy a templom vasárnapról vasárnapra megtelt, erősen megnőtt a gyónók-áldozók száma, azt jelenti, hogy fogékonyak voltak mindarra, amit megpróbáltam átadni. Hiányosságokról nem szeretek beszélni, -inkább az összefogásra, egészséges merészségre, szervezőkészségre hívnám itt fel a figyelmet. Meglátani, mi az, amire esetleg szükség van, erre a plébános figyelmét is nyugodtan felhívni, és természetesen a magunk segítségét,

erejét is odatenni. Így tényleg együtt épül a közösség élete.

- Vannak félbehagyott munkák, melyeket át kellett adnod az új plébánosnak (pl. a temetői ravatalozó felújítása), egyéb lelkipásztori teendők. Mit tanácsolnál a jövő plébánosainak, milyen lelkülettel, gondolatokkal vágnak bele az itteni tevékenységükbe?

Szerintem itt szükségtelen bármilyen tanácsot adnom. Zoltán atya talpraesettségével, szelídségével, őszinte imádságos lelkületével tudni fogja, mi az, amit e téren kell tennie. A jövő plébánosainak? Nos, ha egy pap odafigyel a híveire, tudni/érezni fogja, mit kell tennie, mik a közösség igényei.

- Messzebbre, Gyomaendrődre kerültél. Kisváros, egy régebb óta működő egyházi általános iskolával. Hasonló helyzet, mint Makó. Hogyan sikerült beilleszkedni? Milyen feladatok várnak ott rád?

Valóban, egy 200 gyermekkel működő katolikus általános iskola van városunkban. A beilleszkedésről korai lenne még beszélni, hisz alig egy hete kezdődött a tanítás. Feladataimnak ugyanazt gondolom, ami Makón is volt: a hitoktatás mellett a gyerekeknek, fiataloknak megnyitni a plébániát és a templomot, hogy ők is megtalálják a helyüket az egyházközségben, és otthon érezzék magukat.

- Onnan nehezebb lesz hazalátogatni Pécskára? Jut-e majd időd a régi népi vallásosság szellemi és tárgyi emlékeinek gyűjtésére, az értékmentésre?

-Igen, Gyomaendrőd 129 km-re van szülőfalumtól, míg Makó csak 45-re volt. A hazalátogatás természetesen a csütörtöki szabadnapjaim alkalmával fog történni, -a távolság, ha nagyobb is, mégsem akkora, hogy ne lehetne nyugodtan „hazaugrani”, ha megéhezem a jó anyám főztjére...

Hobbim, a szakrális néprajz, már Makón is kissé háttérbe szorult az elsődleges papi teendők miatt. De az említett szabadnapok illetve a nyári szabadságok alkalmával természetesen teret kap a gyűjtés, fotózgatás továbbra is. Úgy érzem, itt van a helye megköszönöm azon makóiak kedvességét, akik a két év alatt a vallásosság tárgyi emlékeivel: régi imakönyvekkel, rózsafüzérekkel, szentképekkel gyarapították gyűjteményemet. Mint a sok szép emlék, úgy ezek is őrizni fogják azt a két kedves esztendő, amit Makón tölthettem.

Előző helyemen, Újkígyóson is elmondtam, és most is ezzel szeretném zárni a beszélgetésünket: kérem a makói hívek imádságait, és jómagam is megígérem: életem végéig, legalább is, amíg Isten az eszem használatát megtartja, napi imádságaim között sokakkal együtt a makói nép is ott lesz! **Köszönöm a beszélgetést. Kívánunk neked az egyházközség nevében erőt, kitartást, kedvet, egészséget papi feladataidhoz. Gyere haza hozzánk, makóiakhoz minél többször! Isten áldása kísérelje életedet, munkádat!**

Sz.T.

SZÜZ MÁRIA SZÜLETÉSNAPIJA

Szeptember hónap két szép ünnepet állít elénk, hogy átéljük és erőt merítsünk belőle. Szeptember 8. Kisboldogszony napja, (Kisasszony napja), Szűz Mária születésére emlékezünk, és szeptember 12. Mária neve napja.

Mária születéséről a Szentírásban nem olvashatunk, csak apokrif hagyományból ismerjük történetét. Eszerint Joachim és Anna sokáig magtalan volt, csak idős korukra született meg kislányuk, Mária. A jeruzsálemi hagyomány a Bethesda-fürdő mellett tiszteli Mária születésének helyét. Pontos időpontját nem tudjuk. Mivel Szeptember 8-án szentelték fel azt a jeruzsálemi templomot, amely azon a helyen áll, ahol a hagyomány úgy tartja, hogy Szűz Mária született, ezért tartja az Egyház ezen a napon Szűz Mária Születésnapját. Mária születésének gazdag apokrif hagyományai vannak. Kultusza a régi időkben – és napjainkban is – káprázatos gazdagságban bontakozott és bontakozik ki. De miért is olyan fontos esemény számunkra Mária születése?

Ha valakinek, akkor a Szent Szűznek a születése öröm volt az égnek és földnek egyaránt. Az ég azért örvend mert megjelent a világban Isten legszebb, legcsodálatosabb teremtménye,

SZENT ISTVÁN KIRÁLYUNK ÁLLAMALAPÍTÁSA
ÉS EGYHÁZSZERVEZÉSE

A keresztény magyar állam megalapításakor az egyház rendkívüli szerepet és feladatot vállalt magára az akkori európai államok kialakulásában. Ebben a munkában az írástudó, jogban, diplomáciában jártas klerikusok vállalták a legfőbb szerepet. Ilyen módon a papság állami funkciókat is ellátott, míg az állam is igényt tartott az egyház ügyeinek meghatározására. A világi uralkodó egyben az egyház fejének is tartotta magát (gyakorolta a főkegyúri jogosítványokat is). „Ebben a rendszerben – amelyet teokráciának, teokratikus királyságnak neveztek – az uralkodó szakrális személyiség, a klérus tagja, mintegy pap. „

A patrimoniális állam kialakulásakor (alkotmánytörténeti szempontból a patrimonium és regnum : földbirtok és királyságot kell érteni) a királyi hatalom alapja a király által birtokolt magángazdaság és földbirtokmennyiség, az uralkodó, ezáltal rendelkezik elegendő mások fölött hatalmat biztosító fegyveres kézzel és gazdasági erővel. A magyar patrimoniális állam abban különbözött a nyugati modellhez képest, hogy a Szent István-i keresztény államszervezet a kizárólagosságra törekedett. Magyarországon az összes egyéb világi birtok egybefüggően is kisebb volt, mint a királyé egyedül.

A kor felfogásának megfelelően Szent István a szükséges legitimitációt azzal szerezte meg magának, hogy a pápától (II. Szilvesztertől) kapott koronát, lándzsát és áldást. Szent István koronája azt jelképezte, hogy viselője Isten választotta, helytartója, akire Isten a hatalmat ráruházta. Ily módon Szent István a pápa támogatásával, de saját királyi jogán alapította meg a magyar keresztény egyházat. A kor meggyőződése szerint Szent István hatalma Isten kegyelméből ered. Szent István nemcsak világi hatalommal rendelkezett, hanem az egyház feje is volt egyben (ma ezt teokratikus állameszmének nevezzük).

a föld pedig azért, mert felvirradt rá a megváltás hajnala. A Szent Szűz születésével az Isten eleven temploma készült el. Az angyalok minden pillanatban színről színre láthatják Istent, de a Boldogságos Szűz szíve alatt hordozva. Az angyalok leborulva imádják azt az Istent, Akit a Boldogságos Szűz fiának fog szólítani. De nemcsak az ég, az angyalok számára jelent örömet a Szent Szűz születése, hanem elsősorban a földnek, az embereknek öröme. Hiszen a Szent Szűz elsősorban a mienk, Ő is ennek a földnek szülötte, Ádám gyermeke. Mária itt élt a földön, osztozott velünk az emberi sorsban és példát adott az imában, munkában, megpróbáltatásban és szenvedésben. Az Ő születésével beteljesedett az ősevangélium, mely a paradicsomi bűnbeesés után hangzott el, megszületett a megígért asszony, kinek ivadéka széttiporja a sátán fejét. Az ő születése bizonyítéka annak, mennyire szereti az Úr Isten legszebb keze munkáját, legbecesebb teremtményét az embert, még bűnös elesettségben is lehajol hozzá. A Szent Szűz születése hirdeti a földnek, hogy az évezredek várakozás sötét éjszakája vége felé közeledik, feltűnt a hajnalcsillag Mária, aki méhébe fogadja a Megváltót.

Szűz Mária születése megváltásunk örömét hirdeti számunkra!

-hvgy-

Szent István az itáliai minta alapján a közjogi jellegű keresztelő egyházat adaptálta, szemben a templomot a hűbéri birtok tartozékának tekintő magánegyházi rendszerrel. A kor kánonjogi igényeinek megfelelően 10 egyházmegyét alapított (ebben az időben az önálló ország feltételének tekintették legalább 10 egyházmegye létrehozását). Két érseki egyházmegye, az esztergomi és a kalocsai mellett, nyolc püspökséget (a váci, a győri, a veszprémi, a pécsi, az egri, a csanádi, a bihari és az erdélyi) szervezett. Szent István az egyházmegyéket jelentős birtokadományokkal látta el, de a legnagyobb jövedelmük mégis az törvény által rendelt tized volt. A két érsekség közül kiemelte az esztergomit, e primásérsek joghatósága az egész magyar egyházra kiterjedt. Szent István törvényben rendelkezett

arról, hogy „tíz falu építsen egy templomot, amelyet két telekkel ... lóval, kancával, hat ökörrrel és két tehénnel, harminc apró marhával lássanak el. „A tizedről következőképpen rendelkezett: „ha valakinek az Isten tízet adott egy évben, a tizedik részt adja Istennek. És ha valaki tizedét elrejti, kilenc részt fizessen. „Első királyunk nevéhez fűződik az első szerzetes monostorok alapítása is, mint például: a pannonhalmi és a pécsváradi bencés monostorok (a szerzetesrendek az egyházi joghatóság szerint kettős független alatt álltak: részben a rendi hierarchiának, részben pedig a területileg illetékes püspöknek alárendelten működtek – kivétel volt ez alól a pannonhalmi bencés apátság, melyet közvetlenül a pápának rendeltek alá). Szent István királyunk a püspökre bízta az egyházi javakat. A püspök gondozni, igazgatni, kormányozni és rendelkezni kellett vele az egyházi törvények határozatai szerint.

Szent István királyunk egyházszerzői munkájának jelentőségét igazolja, hogy az általa kialakított területi egységek nyolc évszázadon át szinte változatlanul fennmaradtak.

Nagypál Csaba

SZEPTEMBER A KERTBEN

Azt mondják a kertészek, szeptemberben újra megnyílik a föld méhe, lehet vetni, ültetni a langyos, eső áztatta földbe. A hónap sok helyen a krumpliszedéssel kezdődik, aztán itt a szilvaszüret. Sok helyen régen ez volt a napokig tartó lekvárfőzés ideje is. A cukor nélkül sűrűre főzött lekvár évekig elállt a kamrában, sokszor a forró lekvárt köcsögökbe merték, és még betették a kemencébe, ahol a tetejére borszerű réteg száradt, ez teljesen szigetelte a tartalmát. A legszebb szemeket aszalással tartósították, de már hetek óta szedték a hullott, férges, túlérett gyümölcsöt a cefrés hordóba, ahol hamarosan beindult az erjedés. Minden szem hasznosult, és a fák alatt nem maradt a kártevőkből sem, hiszen ami a cefrében nem pusztult el, azt a baromfik szedegették össze. Tudja-e ma egy városlakó, mikor érik a szilva? A nagyáruházakban minden előbb kapható, mint ahogy itthon megérne. A mai ember türelmetlen, és úgy érzi, joga van az újdonsághoz.

Szeptemberben már unja a hazai dinnyét, hiszen már nyár elején megkóstolta az importot, a szilváról úgy gondolja, biztosan kukacos, spanyol szőlőt kíván, aztán narancsot, banánt, bármit, ami messziről jön. Ahelyett, hogy élvezné minden hónapnak a maga gyümölcsét. A külföldit ugyan éretlenül szedték le, hogy kibírja a szállítást, ízetlen is, mert – hogy a szemek elég nagyra nőjenek – túl vannak táplálva, de nem kell értük lehajolni, alattuk füvet kaszálni. Hasznot ugyan az országnak nem hoznak, a támogatási versenyben sokszor magára hagyott, tönkrement magyar gazda pedig eladja a földjét, az ő további sorsát a szociálpolitika körébe utalja a szakminisztérium.

A vidéki munkanélküliséget nem ipartelepítéssel, hanem a kertészet termelői piacának védelmével kellene enyhíteni!

PLÉBÁNIÁNK KÖZÖSSÉGEI, HETI PROGRAMJA:

Hétfő: az esti szentmise után szentségimádás

Kedd: 15:15: Alsós hittanos közösség

(vezetik: M. Fidelis nővér és Tóth Zsolt tanár úr)

16:00: Gyermekmisszió I.

(vezetik: M. Fidelis nővér és Tóth Zsolt tanár úr)

16:00: Katekumen csoport – szentségek vételére készülők

(vezeti: Pálfai Zoltán atya)

Minden hónap 2. keddjén

17:00: Szent Mónika közösség – nagyszülők csoportja

(vezeti: Magyaros Rita M. Veronika nővér)

Csütörtök: 16:00: Gimnazisták csoportja (vezeti: Tóth Zsolt tanár úr)

Péntek: 15:00: Gyermekmisszió II. (vezetik: M. Fidelis nővér és Tóth Zsolt tanár úr)

16:00: Alsós katekézis (vezeti: Szűcs Tamás tanár úr)

17:00: Felső katekézis (vezeti: Szűcs Tamás tanár úr)

16:30: Felnőtt katekézis (vezetik: Pálfai Zoltán atya és Farkas Éva)

19:00: tematikus szentmise (tematikus prédikáció sorozat a szentmise részeitől)

19:00: Egyetemisták közössége (vezeti: Cseh Gábor és Cseh Miklós)

Szombat: Szentmise után: „Imaiskola” – lelki életünk elmélyítését célzó közösségi alkalom

(vezetik: Pálfai Zoltán atya és Tóth Zsolt)

Vasárnap: 8:45: Ministráns gyülekező

Szentmise alatt: Miseovi – óvodásoknak és elsősöknek (vezeti: Juhász Nóra hittanár)

Szentmise után: Játszóház (vezeti: Szűcs Tamás tanár úr)

Ministráns foglalkozás (vezeti: dr. Orbán Imre)

Bogárzói búcsú 2012. szeptember 2.

A keddi **Katekumen csoport**ba elsősorban azokat a felnőtteket várjuk, akik keresők, újrakezdők (gyermekkorban keresztelkedtek, de nem gyakorolták hitüket) és a szentségek vételére (kereszttség, szentáldozás, bérálás) készülnek. A pénteki **Felnőtt katekézist** azok számára ajánljuk, akik közösségi, interaktív formában hitüket szeretnék elmélyíteni. A szombat esti „**Imaiskola**” mindazok számára nyitott, akik hitüket már gyakorolják és a közösséghez való tartozás élményén keresztül szeretnék a lelki életben, imádságban elmélyülni a Szentírás, a zene és a különböző ima módok segítségével.

A Katekumen csoport, a Gimnazisták közössége, a Felnőtt katekézis és az „Imaiskola” októbertől indulnak.

A helyszín minden esetben a Plébánia.

T.Zs.

- Mit mond az orosz a halálos ágyán?

- Szent Péter vár.

- Pistike, szoktatok otthon imádkozni étkezés előtt?

- Nem, tanító néni, az édesanyám jól főz...

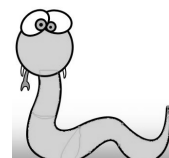
- Szia, kígyó! Bocs, hogy a múltkor csúfoltalak, amiért nincs lábad...

- Semmi baj!

- Biztos?

- Persze.

- Akkor keztesd rá!

SZENT ISTVÁN IFJÚSÁGI ÉS FELNŐTT ÉNEKKAR ÉS ZENEKAR HÍREI

Nyáron, 2012. június 29-én az énekkar/zenekar tagjai egy könyved, játékos délutánt töltöttek el a Signum kollégiumában, mely során rendezték az elmúlt tanévben énekelt énekek kottáit, megtervezték a következő év feladatait, és ami a legfontosabb volt nyár elején, kis kikapcsolódással, játékkal, beszélgetéssel örömteli együttlétben az egymásra figyelés került a középpontba.

Köszönjük mindenkinek, aki az elmúlt tanév folyamán kedves szavával bátorított minket az énekes szolgálatunk teljesítésében.

Énekes szolgálatunk a szentmiséken ebben az évben:

Szeptember 16, 30.;

Október 14, 28.;

November 11, 25.;

December 9, 23, 26.

Reiszné Surinás Piroska

A pünkösdhétfői máriaradnai zarándokltról: Reggel 6 órakor indultunk a belvárosi templom elől, Nagylaknál keltünk át a határon. Pécskát és Aradot elhagyva Paulison (Ópálos) álltunk meg, a Szt. Péter és Pál templomot megtekintve, majd Németpaulison a Szt. Márton templom meglátogatása következett. Máriaradnára érkezve a pécskai búcsúsokkal együtt keresztúti ájtatosságot végeztünk, amit közös szentmise követett. Rövid ebédszünet után visszaindultunk, és Aradon megállva a Szentháromság ortodox katedrálisat tekintettük meg, ahol Aranyszájú Szt. János ereklyéi előtt imádkozhattunk. Ezután Pécskán álltunk meg, ahol a templomban májusi ájtatosságot végeztünk, majd közösen lesétáltunk a Maros-partra. Továbbindulva Németperegére látogattunk, ahol a ruszin görög-katolikus Istenanya Oltalma templomot mutatta be Bojcsuk Vaszil paróchus atya, majd a mellette álló, a németajkú hívek kivándorlása óta igencsak üresen álló, de gyönyörű Ávilai Szt. Teréz római katolikus templomot nyitotta ki nekünk Angerer Christine néni. A tartalmas zarándokltról elfáradva, de lelkieken felüdülve érkezünk haza este 9 óra tájban.

* * *

Az **esti szentmisek** október 1-étől 18 órakor kezdődnek.

* * *

Október 14-én vasárnap a 9 órai szentmise keretében lesz **Katona Pál atya aranymiséje**. Pappá szentelésének 50. évfordulóját ünnepeljük.

* * *

Kiss-Rigó László püspök atya megerősítésével, a Pasztorális Helynökség koordinálásában, az egyházmegye megújulását szolgáló pasztorális útterv keretében „A megújulás nehézségei és útjai a plébániákon” címmel Megújulva Megújítani **egyházmegyei találkozót hirdet az egyházmegye 2012. október 19-20. között Domaszék-Zöldfásra.**

Minden elkötelezett személyt szeretettel várunk!

* * *

A **temető ravatalozójában** teljes felújítást végzünk. A munkálatok 2012. november 2-re, halottak napjára készülnek el. Köszönjük a hívek eddigi, nagylelkű adományait. Várjuk a további támogatásokat, hogy a temetkezési szertartások minél szebb, méltóbb körülmények közt történjenek!

* * *

Kérjük a híveket, hogy a közelgő **halottak napjára** tegyék rendbe hozzátartozóik sírhelyeit! Szeptember folyamán kihelyezésre kerülnek a lejárt sírokra az adategyeztető kártyák. A plébániahivatalban rendezhetők a sírhelykiváltások.

* * *

A nyár végén felújításra, festésre került a templom egyik **gyóntatószéke**. Köszönjük Fábián Gábor áldozatos munkáját!

Felelős kiadó:

Pálfai Zoltán plébános

Szerkesztő: Szűcs Tamás

Tördelés:

Hudák Szabolcs

Fejléc: Brózka Marek

Fotó: Majoros Márton

A szerkesztőség címe:

Szent István Király

Plébánia

6900 Makó,

Szent István tér 22/a

makobelvegyhaz@gmail.com

Tel.: 06-20-464-2637

Elhunytak 2012. június 29. óta:

Kovács Józsefné Simon Margit, Kocsis Jánosné Kiss Rozália, Medve János, Bakos Zoltán, Bálint István, Kiss Ferencné Mészáros Piroska, Polyák Nándorné Tergulicza Julianna, Esse Lajosné Farkas Katalin, Tamás Józsefné Török Anna

Kereszteltek 2012. június 29. óta:

Nórándt-Pásztor Dorka, Dohar Csenge Anna, Tóth Balázs Attila, Sepp Máté Domokos,

Nádori Levente, Erki-Kiss Emma, Tamás Márk Benett, Győri Bálint, Győri Gábor, László Regina, László Norbert, Kelemen Dávid Tamás, Jéger Luca Sára, Szilágyi Szilvia, Molnár Bence

Házasultak 2012. június 29. óta:

Bogdán Lajos és Lesták Zsanett, Katona Róbert és Schmidt Anett, Jéger Szabolcs és Csertus Anita